

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
ע"א ב ¹	מע"א	מעשה אכילה	איתמר: אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד, ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני: ר' יוחנן אמר - חייב שתים, ור"ל אמר - חייב אחת. הלכה: האוכל כזית חלב ועוד כזית חלב בהעלם אחד, ונודע לו על הראשון ושוב על השני - מביא ב' חטאות.
ע"ב א ³	מע"ב	מעשה בטעות	איתמר: נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר - פטור. הלכה: כל המתכוין לעשות מלאכה ונעשית לו מלאכה אחרת שלא נתכוין לה - פטור, לפי שלא נעשית מחשבתו, כגון: נתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר - פטור.
ע"ג א ³	מע"ג	מעגל את המלאכות לארבעים	משנה: אבות מלאכות מ' חסר אחת. הזורע, החורש, הקוצר, המעמר, הדש, זורה, בורר, טוחן, מרקד, לש, אופה, גוזז את הצמר, מלבנו, מנפצו, צובעו, טווה, מיסך, עושה שתי בתי נירין, אורג שני חוטין ופוצע שני חוטין. סה"כ ט"ל מלאכות.
ע"ד א ¹	מע"ד	מעורבים דילל דילל = ברר	ת"ר: היו לפניו מיני אוכלין - בורר ואוכל בורר ומניח, ולא יברור, ואם בירר - חייב חטאת. הלכה: רק הבורר אוכל מתוך הפסולת המעורבת, ועושה זאת ביד דווקא ואוכל מיד - מותר. אך באופן אחר - בירר המעורב זה בזה - אסור.
ע"ה ב ¹	מע"ה	מעבד האוכלין	אמר רבה בר רב הונא: האי מאן דמלח בישראל - חייב משום מעבד. רבא אמר: אין עיבוד באוכלין. הלכה: המעבד עור כדי לעשות קמיע - חייב. אחד המעבד ואחד המולח, שמליחה מין עיבוד היא, אבל אין עיבוד באוכלין, וכרבא.
ע"ו ב ¹	מע"ו	מוציא עדשים וקליפתן	ר' יהודה אומר: חוץ מקליפי עדשין שמתבשלות עמהן, לכן מצטרפות לשיעור. והתניא: ר' יהודה אומר: חוץ מקליפי עדשים ופולים, לא קשיא - בפולין חדתי מצטרפין. הלכה: הקליפות לא מצטרפין לשיעור ההוצאה, וכת"ק ולא כר' יהודה.
ע"ז א ³	מע"ז	מעז חלב מעז	ת"ר: המוציא חלב של בהמה - כדי גמיעה. הלכה: המוציא חלב בהמה טהורה, שיעורו - כדי גמיעה. אבל המוציא חלב טמאה - שיעורו כדי לכחול את העין, שהרי אינו ראוי לאכילה.
ע"ח א ³	מע"ח	מעשה חבל	משנה: המוציא חבל - כדי לעשות אוזן לקופה, חבל נמי נחייב כדי לעשות תלאי לנפה וכברה (ושיעורו קטן ביותר)? כיון דחריק במנא - לא עבדי אינשי. הלכה: שיעור להוצאת חבל הוא - כדי לעשות אוזן לקופה.
ע"ט א ³	מע"ט	מעשה טיט	במשנה: שופכין שיעורן רביעית. למאי חזו? אמר ר' ירמיה: לגבל בהן את הטיט. ואילו בתר דגביל תניא: טיט - כדי לעשות מהן פי כור של צורפי זהב, לפי שאין אדם טורח לגבל את הטיט לעשות בו פי כור, ולכן גיבול הטיט שיעורו גדול יותר. הלכה: שיעור שופכין - רביעית.
פ' א ¹	מ"פ	מוציא פחות מכשיעור	אמר רבא: הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי - ראשונה נעשה כמי שקלטה חלב או נשרפה, ופטור. ואמאי, הא מנחה? הכי קאמר: אם קדם והגביה ראשונה, פטור. הלכה: המוציא חצי גרוגרת זה אחר זה חייב, ואם קדם והגביה הראשונה - פטור.